

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ.Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται είσι δεκτοί πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα λόγια καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων Ἀγγελλίαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους, προπληρωταί.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πόλεις εἰς τὰ κίβητα καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν δὲδῶ Ῥόμβης, ὀπισθεν τοῦ Ναοῦ ἀριθ. 9.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ.δρ. 8.—Ἐξωτερ.φρ 12

Ο ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΟΝ

Ἡ χλοερά γραφικωτάτη αὕτη λοφοσειρά καὶ ὁ ὑπ' αὐτῆς σχηματιζόμενος ὠραῖος κόλπος, ὃν πληροῖσται ψαροπόσλαι χαριέντως διασχίζουσι, κείνται ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ τῆς νήσου Σικελίας περὶ τὸ Ταυρομένιον. Ἡ πόλις αὕτη ἐκτίσθη ὑπὸ τινος πλουσίου Ἀνδρονίκου, ὅστις συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἐκ τῆς κατασκαφείσης ἀρχαίας πόλεως Νάξου (403 π. Χ.) ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸν τρία περίπου μίλια ἀπέχοντα λόφον Ταῦρον, ἐφ' οὗ καὶ τοὺς ἐτοποθέτησεν ἐν εἰδει στρατοπέδου. Τὸ στρατόπεδον δὲ τοῦτο περιβλήθην διὰ τείχους κατεστάθη ἢ μετέπειτα σημαντικὴ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πόλις, ἣτις ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ προμνημονευθέντος λόφου. Ἡ πόλις αὕτη, ἣτις κατὰ Διόδωρον τὸν Σικελιώτην ὡς ἐκ τῆς ἐπιδόσεώς της πολλὰ κέρδη εἰς τοὺς οἰκῆτορας παρέαχε, ἀνεπτύχθη ἐπὶ τῶν τυράννων, ὑποταχθείσης δὲ τῆς Σικελίας εἰς τὴν Ῥώμην κατεστάθη civitas foederata δηλ. κατετάχθη εἰς τὰς συμμάχους πόλεις, αἵτινες ἦσαν συνδεδεμένοι μετὰ τῶν Ῥωμαίων

ἀπλῶς διὰ συνθήκης, δι' ἧς ὑπεχρεοῦντο μόνον εἰς τινὰς συνεισφοράς καὶ ἰδίᾳ πολεμικάς, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἦσαν ἀνεξάρτητοι ὑπὸ ἰδίων διοικουμένων ἀρχόντων. Μετὰ τὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας κατάλυσιν ἐξηκολούθησεν ἡ πόλις ἀκμάζουσα εἰσέτι μέχρι τοῦ 906 π. Χ., ὅτε κατεριπωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων Σαρακηνῶν δὲν κατάρθρωσε πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν ἀκμὴν. Σήμερον τὸ Ταυρομένιον εἶνε πολίχνη ἀριθμοῦσα περὶ τοὺς 3,500 κατοίκους κείται δὲ 900 περίπου πόδας ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης δηλ. ὑψηλότερον τῆς ἀρχαίας, ἧς ἢ παρακειμένη τοποθεσία μόλις ὑψοῦται 500 πόδας. Ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ λόφου διακρίνονται λείψανα τῶν ἀρχαίων τειχῶν, πολλὰ δ' ἔρείπια μνημείων, οἰκοδομημάτων κλπ., ὧν ἄξια προσοχῆς εἶνε τὰ τοῦ ἀμφιθεάτρου, ὅπερ κατὰ μὲν τὸ μέγεθος εἶνε τὸ δευτέρου ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ μετὰ τὸ τῶν Συρακουσῶν, κατὰ δὲ κατασκευὴν εἶνε ἑλλ. ἀρχιτεκτ., καίτοι ἐκ τῆς διὰ πλίνθων οἰκοδομήσεως φαίνεται Ῥωμαϊκὸν ἔργον. *

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο κύλιος και τα περί το Ταυρομένιον (μετ' εικόνας).—Τό 'Αστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν ὑπό... —Αἱ παράδοξοι περιπέτειαι ἐνός ῥώσου σοφοῦ (μετάφρασις) ὑπό Φ. Πρίντζη.—Εἰς λεύκωμα φίλης (ποίημα) ὑπό Μαρίας Θ. Χρύση.—Εὐεργεσία ὑπό Γουίλη.— Τῆ ἑρατεινῆ κόρη (ποίημα) ὑπό Ἀρτίμιδος Ζουρφοῦ.— Διηγήματα.— Ἀλληγογραφία.— Ἀγγελίας.

ΤΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἀσημάντων τινῶν ὀργάνων ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ἐν οἷς καὶ μηχανήματα δεικνύον διὰ πιπτούσης μικρᾶς σφαίρας τὴν ἐναρξιν σεισμοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ διαδρόμου, τοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς μαρμαρίνης κλίμακος, διηυθύνθημεν πρὸς αὐτήν, ἵνα ἀνέλθωμεν εἰς τὸ θολωτὸν ὑπερφῶν, ἐξ οὗ γίνονται αἱ σπουδαιότεραι καὶ ἀξιολογώτεραι διερευνήσεις. Ἡ μαρμαρίνη αὐτῆ κλίμαξ, ἀρκετῶν βασιμίδων οὔσα, καταλήγει εἰς πλαγίαν θυρίδα πρὸς τὸ βόρειον περίπου μέρος, δι' ἧς ἐξέρχεται τις εἰς ἐξώστην δι' εἶδος τινὸς ψηφιδωτοῦ ἐπεστρωμένον, ὅστις τετραγωνικῶς περιβάλλει τὴν βᾶσιν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ὑπερφῶν καὶ φράσεται περίξ ὑπὸ σιδηρῶν κικκλίδων. Ἡ ἐκ τούτου θέα εἶνε ὡς ἐκ τοῦ ὕψους δεκάκις θαυμασιωτέρα τῆς ἐξωθεν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου. Ὁ δὲ ἐξώστης οὗτος χρησιμεύει δι' ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνύψωσιν καὶ καταδίβασιν κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν ἀκριβῶς ἐκάστης ἡμέρας μικροῦ ἐρυθροῦ σήματος, ὅπερ δίδωσι τὸ σῆμα γενικῆς κωδικοκρουσίας ἐν τῇ πόλει, ἐξ ἧς καὶ κανονίζονται τὰ ὀρολόγια. Ἐπὶ δὲ τῶν κικκλίδων τῆς πρὸς νότον πλευρᾶς ὁ ἀνά πᾶν βῆμα προσκόπτων ἐπὶ τῶν σωματίων τοῦ ἀλεξικεραύνου ἐπισκέπτῃς βλέπει ὑπὸ ὑέλινον κώδωνα ὄργανόν τι καλούμενον ἡ λ ι ο γ ρ ᾶ φ ο ς τοῦτο δεικνύει ἐπὶ πόσας ὥρας φωτίζει ἐκάστην ἡμέραν ὁ ἥλιος καὶ ἐπὶ πόσας εἶνε κεκρυμμένος ὀπισθεν τῶν νεφῶν, συνίσταται δὲ ἐκ σφαιροειδοῦς φακοῦ, κάτωθεν τοῦ ὁποίου κεῖται καταλλήλως λωρίς χάρτου εὐφλέκτου, ἐφ' οὗ εἶνε σεσημειωμένοι αἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ὥραι ἐν ᾧ δὲ ἀριθμῶ ὥρας ὁ χάρτης εἶνε κεκαυμένος, κατὰ ταύτην τὴν ὥραν εἶνε πρόδηλον ὅτι ὁ ἥλιος ἐφώτιζε τὴν ἡμέραν, ἐν ᾧ τούναντιον ἐν ἧ ὥρᾳ ὁ χάρτης εἶνε ἀνεπαφός, ὁ ἥλιος κατὰ ταύτην ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ νεφῶν. Εἰσελθόντες δὲ διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος ἠκολούθησαμεν τὴν ξυλίνην κυκλικὴν προέκτασιν τῆς μαρμαρίνης κλίμακος καὶ τέλος ἀνήλθομεν εἰς τὸ ὑπερφῶν, ὅπερ εἶνε ἐντελὸς κυκλοτερῆς θάλαμος με ξυλίνον πάτωμα ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου ἐπὶ στοργυλῆς μαρμαρίνης βάσεως στηρίζεται μέγα τηλεσκοπίον, τὸ ὀνομαζόμενον Ἴ σ η μ ε ρ ι ν ὀ ν τ η λ ε σ κ ὀ π ι ο ν, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ μεγαλοδωροῦ ἰδρυτοῦ Γεωργίου Σίνα. Διὰ τούτου, ὅπερ δὲν εἶνε μὲν ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ εἶδους του, ἀλλ' ὅμως ἔχει ἰκανὴν δύναμιν, ἐκτελοῦνται σπουδαῖαι ὀπῶσ-ὄποτε παρατηρήσεις νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν, εἶνε δὲ τὸ σπουδαιότερον καὶ μᾶλλον ἀξίον ἐπιδείξεως ὄργανον τὸ πλουτίζον καὶ κοσμοῦν τὸ ἡμέ-

τρον Ἀστεροσκοπεῖον. Ὁ ὑπερθεν αὐτοῦ θόλος, ἐφ' οὗ ἐξωθεν εἶνε σεσημειωμένα τὰ ζωδικὰ σύμβολα, συνίσταται ἐκ μετάλλου καὶ διὰ τροχίσκων, τοποθετημένων κατὰ τὰ σημεῖα τῆς ἐνώσεως του μετὰ τοῦ τοίχου τοῦ ὑπερφῶν, κινεῖται περὶ ἑαυτὸν τῇ βοήθειᾳ μηχανήματος, τὸ δὲ μηχανήμα τοῦτο μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπαιτεῖ δύναμιν ἐνός μόνου ἀνδρός. Ἡ κίνησις αὐτῆ τοῦ θόλου σκοπὸν ἔχει, ἵνα φέρῃ ἐναντι τοῦ στομίου τοῦ πρὸς τι μέρος στρεφόμενον τηλεσκοπίου θυρίδα τινά, δι' ἰδιαιτέρου μηχανήματος ἀνοίγομένην καὶ κλειομένην, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἀνέτως ὁ ἐργαζόμενος δύναται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου νὰ παρατηρῇ πρὸς οἰανδήποτε διεύθυνσιν θέλει πρὸς τὰ ἀνω. Μικρὰ ξυλίνη κλίμαξ ἐπὶ τῶν δύο βάσεων τῆς στηριζομένη παραπλεύρως τοῦ τηλεσκοπίου ἐπιτρέπει εἰς τὸν χειριζόμενον τοῦτο, ἵνα τὸ κανονίξῃ κτλ. Δύο δὲ μηχανήματα ἐν ὑέλινος κιβωτίοις κεκλεισμένα καὶ ἐν εἰσοχαῖς τοῦ τοίχου πρὸς ΒΑ καὶ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ πατώματος κείμενα δεικνύουσι τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ ἀνέμου. Δεικνύουσιν δὲ ταύτην ὡς ἐξ ἑπτε-ρύγιον ἐπὶ ὑψηλοῦ καὶ λεπτοῦ κοντοῦ, ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, κινούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου συγκοινωνεῖ μετὰ ἠλεκτρικῶν σπλῶν, αἵτινες ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μηχανήμασι εὐρίσκονται, αὐταὶ δὲ τιθέασιν εἰς κίνησιν ἀκίδας φερούσας μελάνην κατὰ τὸ ἀκρον, δι' ἧς σημειοῦσιν ἐπὶ καταλλήλως κεχαραγμένον χάρτου, εἰς κύλινδρον ἐλισσομένου, ὅ,τι πρέπει. Ἐκ τῶν σημείων τούτων ὁ καθ' ἐκάστην ἐξετάζων τὰ μηχανήματα ταῦτα, ὧν τὸ μὲν καλεῖται ἡ λ ι ο γ ρ ᾶ φ ο ς, τὸ δὲ ἡ μ ο δ ε ἰ κ τ η ς, συντάσσει τὸ καθημερινὸν δελτίον τοῦ ἀνέμου, ὅστις ἐν παρόδῳ, κατὰ τὴν ὥραν ἰδίως τῆς ἡμετέρας ἐπισκέψας, θορυβωδέστατα ἀντήχει διὰ τῶν τοῦ θόλου κοιλωμάτων. Μετὰ τὴν τοῦ ἀνεμογράφου καὶ ἀνεμοδείκτου περιεργασίαν δι' ἑλλειψῆν ἑτέρου ἀξίου σημειώσεως καθήλθομεν τοῦ ὑπερφῶν διευθύνθεντες πρὸς τὸ προαύλιον, ἐνθα, ὡς ἐγνωρίσαμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ὑπάρχουσι τῆδε κάκεισε μηχανήματά τινα, τὰ ὁποῖα ἐπίσης διὰ βραχέων ἀναφέρομεν. Δύο κλωβοὶ ἐν πρώτοις προσβάλλουσι τὴν δρασιν, ὧν ὁ μὲν εἰς περιέχει ἀξίον λόγου δώρημα τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενοῦς κ. Ἰωαννίδου, τὸ φ ω τ ο γ ρ ᾶ φ ι κ ὀ ν τοῦ Ἀστεροσκ. τ η λ ε σ κ ὀ π ι ο ν, ὁ δὲ ἕτερος ὡ γ ρ ὀ γ ρ ᾶ φ ο ν μετὰ θ ε ρ μ ο γ ρ ᾶ φ ο υ, ἐφ' ὧν ὀργάνων γίνονται παρατηρήσεις τρις τῆς ἡμέρας, ὁπλ. τὴν 8ην ὥραν π.μ., τὴν 2αν μ.μ. καὶ 9ην μ.μ., σημειοῦνται δὲ ἐν ἐπὶ τούτων τινῶν βιβλίων. Ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ προαυλίου ἐρυθρὸς ἰσθὸς ἀρκετοῦ ὕψους, ἐφ' οὗ εἶχε τοποθετηθῆ ἀνεμοδείκτης, ἥδη εὐρίσκειται ἐν ἀχρηστία. Περαιτέρω δύο ἕτερα περίεργα ὄργανα καλοῦνται β ρ ο χ ο γ ρ ᾶ φ ο ς καὶ β ρ ο χ ὀ μ ε τ ρ ο ν καὶ δεικνύουσι τὸ μὲν πρῶτον, ἂν ἐπεσε βροχία, τὸ δὲ δεύτερον τὴν ποσότητα αὐτῆς. Τέλος δὲ ὑπάρχουσι καὶ τινὰ ἄλλα μικρὰ ὄργανα, π. χ. θερμόμετρα κτλ. ὧν τὴν κατασκευὴν καὶ χρῆσιν, ὡς γνωστὴν χάριν συντομίας παραλείποντες κλειόμεν ἐνταῦθα τὴν περιγραφὴν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀργάνων, ἣν ἐγράψαμεν μετὰ πάσης συντομίας, ἥτις καὶ ὑπὸ τοῦ στενοῦ τῶν τοῦ περιοδικοῦ σπλῶν χώρου ἐπιβάλλετο ἡμῖν καὶ ὑπὸ τῶν λίαν περιορισμένων καθόλου πληροφοριῶν. Ἄς ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἀξιολόγου προμνημονευθέντος βοήθου, ὁ ὁποῖος εὐγενέστατα μετέδωκεν ἡμῖν πᾶν, ὅτι ἐκ τῆς ὀλιγομῆνου ὑπηρεσίας του ἐγίνωσκε.

Τελευτώντες δὲ δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρίσωμεν ὅτι αἱ ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἡμέτεραι ἐντυπώσεις δὲν εἶνε ποσῶς εὐχάριστοι. Διότι ἐν ᾧ προσεδόκωμεν μετὰ τὴν ἀπὸ τετραετίας καὶ ἐπέκεινα πανηγυρικὴν ἐγκαταστάσιν εἰδικῶ ἐπιστήμονος, ὅστις ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἐν τῇ ἐσπερίᾳ τελειοποιήθει καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσας καὶ παρακολουθήσας τὰς τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἐπιστήμης προόδους ἐν αὐτῇ τῇ μεγαλοπόλει τῆς ἀκμῆς τῆς, ἀνέλαθεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος τούτου, χωρὶς νὰ ἔχη οὐδεμίαν ἄλλαν ἐργασίαν πρόσθετον, ὡς οἱ προκατόχοί του, ἐν ᾧ προσεδόκωμεν, ἐπαναλαμβάνομεν, νὰ ἴδωμεν καταφανῆ πρόοδον, ἱκανοποιούσαν τὰς δικαίας καὶ εὐλόγους τοῦ κοινοῦ ἀξιώσεις, οὐδὲν τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ ἀξίον λόγου παρετηρήσαμεν, ἐκτὸς τοῦ κικκλιδώματος μετὰ τοῦ φυλακείου καὶ τῶν ἀσημάντων τοῦ προαυλίου ὀργάνων, ἅτινα πᾶς τις ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίξῃ τὰ ἀτμοσφαιρικὰ δύναται καὶ κατ' οἶκον νὰ ἔχη. Ἡ αὐτὴ σχεδόν, ὡς καὶ πρότερον ἐργασία, ἡ αὐτὴ ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ὠφέλεια προκύπτει. Καθὼς πρότερον τὸ κατὰ τὴν τῆς π ρ α κ τ ι κ ῶ ς χρήσιμον, οὕτω καὶ νῦν διότι μεθ' ἄλλων τῆς ἐπιστήμης πρόοδον καρκινωβατεῖ ὡς πρὸς ὅλα. Ἡ αὐτὴ γίγνεται κατόπιν ἐορτικῆς ἀνωφελῆς δημοσίευσιν ἐν ταῖς ἐφημερίσι καθ' ἐκάστην τοῦ μετεωρολογικοῦ δελτίου, ὅπερ προλέγει . . . τὴν τῇ προτεραίᾳ ἐπισυνέβασαν ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολήν, ἵνα καὶ ὁ ἀποπλεύσας ἥδη πλοίαρχος μετὰ τοῦφορτίου του καταποντισθῇ, καὶ ὁ πρόγνωσιν ἀναμνηστικῶν σταθιδιοπαραγωγῶν ἔχη ἥδη ἠπλωμένον τὴν σταφίδα του πρὸς καταστροφὴν, καὶ πάντες οἱ ἄλλοι παρόμοια πάθωσιν, ὅσοι ἔχοντες ἀνάγκην τῆς μετεωρολογικῆς προγνώσεως οὐ μόνον ἐγκαίρως δὲν εἰδοποιοῦνται πρὸς προφύλαξιν, ἀλλ' οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπρηχαιωμένην πλέον σύνταξιν τοῦ δελτίου νοοῦσιν, ὅπερ δι' αὐτοὺς καὶ μόνους προωρίσται κυριώτατα καὶ οὐχὶ δι' ἐπιστήμονας, οἵτινες καὶ μόνον δύνανται νὰ τὸ ἀναγνώσωσιν, ὡς νῦν συντάσσεται. Ἐν ᾧ δὲ τὰ διάφορα Ἀστεροσκοπεῖα προλέγουσιν εἰς τὰ δι' ἡ δ ρ ο τ ᾶ τ η ς δ α π ᾶ ν η ς, ἐννοεῖται, συντηροῦντα αὐτὰ ἔθνη τὴν μετὰ μίαν, δύο ἢ καὶ πλείους ἡμέρας μέλλουσαν νὰ συμβῆ μεταβολὴν τοῦ καιροῦ ἐπὶ τὰ κρείττω ἢ χείρω, τῇ βοήθειᾳ ὑπολογισμῶν γιγνομένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τηλεγραφικῶν ἀνταποκρίσεων, ἃς μετὰ τῶν κυριωτέρων τοῦ κόσμου Ἀστεροσκοπεῖων ἀνταλλάσσομεν, — ἀνταποκρίσεων ἀγγελλουσῶν τὴν εἰς μέρος τι π. χ. ἐκρηξιν θεάλλης τινός, τὴν διεύθυνσιν, ἔντασιν τῆς κτλ, ἵνα ἐκ πάντων τούτων δυνηθῇ ὁ Ἀστρονόμος νὰ ὑπολογίσῃ τὸ πότε καὶ ἂν θὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὴν χώραν του ἡ θύελλα αὕτη, — τὸ ἡμέτερον ἀνταλλάσσει μὲν καὶ τοῦτο τακτικῶς τοιαύτας, ἀλλὰ δὲν φροντίζει νὰ ὠφεληθῇ, ὅπως τὰ ὁμοῖά του, ἐξ ἐκείνων τῶν εἰδήσεων, ἃς λαμβάνει περιορισμένης τῆς διεύθυνσεως μόνον εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ τηλεγραφήματα, μέχρις ὅτου ἐπελθούσης πλέον τῆς θεάλλης μετὰ τῶν ὀλεθρῶν συνεπειῶν τῆς πανηγυρικῶς τὴν ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐπαύριον. Ἀλλὰ μῦπως εἶνε ἀτυχῶς ἡ ἑλλίψις αὕτη ἡ μόνη τοῦ Ἀστεροσκ. μας. Πλείστας ἄλλας ὁ ἐκ πρώτης ὄψεως ἐξετάζων τὰ κατ' αὐτό, χωρὶς νὰ διεκδικῇ δόξαν ἀστρονομικῶν γνώσεων, δύναται ν' ἀνεύρῃ. Ὑπὸ τούτων δὲ πασῶν ἀναγκαζόμεθα μᾶ μόνη φράσει νὰ εἰπωμεν μετὰ μεγάλης λύπης ὅτι τὸ Ἀ σ τ ε ρ ο σ κ ο π ε ἰ ο ν οὐ δ ὀ λ ω ς ἐ κ π λ η ρ ο ἶ τ ὸ ν π ρ ο ο ρ ἰ σ μ ὸ ν τ ο υ, ἀλλ', ὡς λει-

τουργεῖ σήμερον, κάλλιστα δύναται νὰ ὀνομασθῇ κεντρικὸς ἐν Ἑλλάδι μετεωρολογικὸς σταθμὸς συνδεόμενος μετὰ μικροτέρων τοιούτων ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Ἑλλάδος καὶ προωρισμένος ἐν παρέχῃ τὴν ὑπηρεσίαν του διὰ τῶν Ἀστεροσκοπεῖων αὐτῶν εἰς πάντα τὰ ἄλλα ἔθνη, πλὴν ἐκείνου, ὅπερ τὸν συντηρεῖ. Πικροτάτη ἀλλὰ καὶ πραγματικωτάτη ἀλήθεια. Τῆς δὲ καταστάσεως ταύτης πολλὰ καὶ ποικίλα εἶνε τὰ αἰτία, μετὰ τῶν ὁποίων ἀνευ ἀμφιβολίας τὴν πρώτην κατέχει θέσιν ἡ παρομιώδης τῆς Κυβερνήσεως ὀλιγωρία, ἥτις ἐνόμισεν ὅτι καθήκον Ἀστεροσκοπεῖον ὄψασα ἐκεῖ ἐν μέσῳ ὀργάνων παλαιῶν καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν δωρηθέντων ἔνα ἐπιστήμονα, ὃν αὐτῇ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, δαπάναις τῆς ἐτελειοποιήσεν, ἵνα ἀπολέσῃ τὴν εἰδικότητά του καὶ μαρανθῇ ἐν τῇ ἀπραξίᾳ καὶ ἀπογοιτεύσει, ἐν ᾧ ἔπρεπεν, ἀφ' οὗ ἀπαξ διορίζουσα κατάλληλον πρόσωπον ἀνέλαβε τὴν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἐξαγωγὴν ἐκ τῆς προτέρας ἀδρανεῖας του, νὰ μὴ φεισθῇ, μεθ' ἄλλων τῶν οἰκονομικῶν δυσπραγίαν, δαπανῶν διὰ τὴν τελείαν τοῦ καταστήματος λειτουργίαν. Ἐπίσης δ' ἀρκετὴν ὑπέχει εὐθύνην καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἥτις πολλακίς εἰς ἀνωφελεῖς καὶ ἀλόγους δωρεὰς προβαίνουσα οὐδόλως ἀκολουθεῖ τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τοῦ δαιδίου Σίνα, ὅστις κατανοήσας τὴν ἐκ τοιούτου καταστήματος ὠφέλειαν γενναϊότατον ποσὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐδαπάνησεν. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καθ' ἡμᾶς πταίει κατὰ τι καὶ αὐτὰ ἡ νῦν διεύθυνσις, ἥτις ἐστερήθη μὲν τῆς ἐκ τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρυμάτος συνδρομῆς ἐνεκα τῆς ψυχρότητος, εἰς ἣν μετ' αὐτοῦ περιήλθε, παρεδόθη δ' ἐντελῶς ἐν τῇ ἀπογοιτεύσει τῆς σταυρώσεως τὰς χεῖρας καὶ κλεισῶσα ἐρμητικῶς τὰς τοῦ καταστήματος θύρας, ἐν ᾧ ἔδει πᾶν μὲν τὸ ἐκ τῶν ἐνότων δυνάμενον νὰ ἐκτελεσθῇ, οἷον εἶνε ἡ πρόγνωσις π. χ. τοῦ καιροῦ, περὶ ἧς ἐγράψαμεν, νὰ ἐνεργήσῃ διὰ παντὸς μέσου, ἐν πάσῃ δὲ διδομένῃ περιστάσει νὰ γνωρίξῃ τῇ κοινωνίᾳ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἀστεροσκ. κατὰστασιν, ἵνα ἀποτινάξῃ τὴν ἀνίκουσαν νῦν αὐτῇ μερίδα τῆς εὐθύνης, ἣν ἡ μέχρι τοῦδε σιγῆς τῆς προσῆψεν αὐτῇ. Τὴν δὲ τοιαύτην ἡμῶν γνώμην ἐκφράζομεν, διότι ἔχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἐπιστήμονες, οἷον παρέδωκεν ἡ φῆμν τὸν κ. Αἰγι-νίτην, δὲν ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν προτέρων δόξης των καὶ τῶν ἐκ τῆς προκαταλήψεως τοῦ κοινοῦ δαφνῶν των, ἀλλ' ἔχουσι πληροεπιάτην τὴν συναίσθησιν τοῦ ὅτι ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων μόνος του δημιουργεῖ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν του θέσιν δι' ἰδίων ἐργασιῶν. Τὰς ὀλιγίστας καὶ συντομωτάτας ταύτας γραμμάς ἀναγκάσθημεν νὰ χαράξωμεν ἐκ δημοσιογραφικοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντος καὶ ἐξ ἐθνικοῦ πόνου, οὐχὶ δὲ ἐκ προσωπικῶν ἢ ἄλλων παρομοίων ταπεινῶν λόγων, οἵτινες ἐφευτελλίζουσι πάντα ἀληθῶς ἐλεύθερον ἄνδρα. Εὐχόμεθα δὲ ὀλοψύχως, ἵνα ἡ εἰλικρινὴς αὕτη ἡμῶν φωνὴ εὖρη εὐχὴν κυβερνητικὴν ἢ ἰδιωτικὴν οὖς καὶ οὕτω συμ-πληρωθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κοινοφελέστατον ἐθνικὸν ἴδρυμα, ὅπερ, ὡς ἔχει ταῦν, οὐ μόνον εἶνε σχεδὸν ἀχρηστον, ἀλλὰ καὶ κατασχύνει ἡμᾶς, διότι ἡ τοιαύτη αὐτοῦ κατάστασις σαφῶς δεικνύει ὅτι πρὸς ταῖς ἄλλαις ἡμῶν ἀνικανότησιν οὐδὲ ἐν Ἀστεροσκοπεῖον δυνάμεθα νὰ συντηρήσωμεν εὐ-προσώπως πρὸς μεγίστην ἡμῶν ὠφέλειαν. **

ΔΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΡΩΣΣΟΥ ΣΟΦΟΥ

Μετά 300 καλλιτεχνικῶν εικόνων ἐν τῷ κειμένῳ

Κατὰ μετάφρασιν, Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὅπου ὁ Φαίδωρ Σάρπ, ἰσθδῖος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἀποδεικνύεται μέγας ἀγύρτης.

(Συνέχεια, ἰδὲ προηγούμενον φύλλον).

— Προσεβλήθη, ἐπίπεπεν ὁ Γοντράν, καὶ ὡς ὑπήκοος ξένης δυνάμεως ζητῶ ἄμισον ἱκανοποίησιν· ἄλλως... Τί κάθεσθε, τί ἄλλο ζητεῖτε ἀπὸ ἐμέ.

— Ἐν μόνον πρᾶγμα, ἀπήντησεν εὐγενῶς ὁ δικαστῆς· νὰ μοι γνωρίσητε τὴν ἰδιότητά σας.

— Τὴν ἰδιότητά μου; δὲν μὲ γνωρίζετε λοιπὸν; Ὀνομάζομαι Γοντράν δὲ Φλαμμερμόν, καὶ ἀνήκω εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα· Στείλατε ἀμέσως εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν καὶ θὰ μάθητε πλειότερα.

Ὁ δικαστῆς νοήσας τὴν πλάνην· Δὲν πταίομεν ἡμεῖς τότε, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία, ἀπήντησε.

Καὶ αὐθαρῆ ἐγράψεν ἐπιστολήν, ἣν ἀπέστειλε τῷ διευθυντῇ τῆς ἀστυνομίας, διατάξας ταυτοχρόνως ν' ἀφήσωσιν ἐν τῷ μεταξῷ ἐλευθέρως τὰς χεῖρας τοῦ Γοντράν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Φλαμμερμόν ἐπλησίασε τὸν γέροντα, δν παρηγόρησεν δι' ὀλίγων, καὶ εἶτα ἐξήγησε τὴν πλάνην τῶν ἀπεσταλαμένων ἐπὶ τῇ ἀποδοσμένῃ συκοφαντίᾳ τῷ σοφῷ ἐπιστήμονι· πλὴν οὗτοι κατ' οὐδὲν ἠθέλησαν νὰ παραδεχθῶσι τοῦτο.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ κομιστῆς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκτανήθη, καὶ μετ' ὀλίγον οὗτος ἐγειρόμενος·

— Κύριε Γοντράν, λέγει τῷ κόμητι, εἰσθε ἐλεύθερος· λυπούμενος δὲ πολὺ ἐπὶ τῷ γενομένῳ ὑμῖν ἀδικήματι, σὰς παρακαλῶ νὰ πιστεῦσητε, ὅτι προῆλθεν ἐκ πλάνης τῆς ἐξουσίας εἰς περιστάσιν ἄκρας σοβαρότητος.

Ἔστω, ἀπεκρίθη ξηρῶς ὁ Γοντράν, ἀλλὰ τότε διατί δὲν ἐλευθεροῦτε καὶ τὸν γέροντα αὐτὸν σοφόν, ὅστις εἶναι ὅσον ἐγὼ ἀθῶος;

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ Μιλεράδοβιτς, τὸ πρᾶγμα πολὺ διαφέρει. Εἶναι ἔνοχος ἰσχύτης προδοσίας καὶ σὰς παρακαλοῦμεν νὰ σεβασθῆτε τοὺς ἡμετέρους νόμους, ὅπως σεβόμεθα τοὺς ἰδικούς σας.

Ὁ Γοντράν ἀποτεινόμενος τότε τῷ γέροντι.

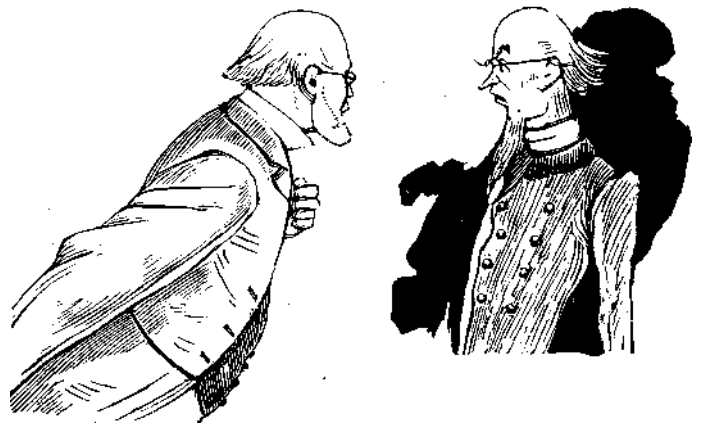
— Μὰ διατί τότε δὲν ἐξηγεῖτε τὴν πλάνην εἰς ἣν εὐρίσκονται, τῷ λέγει, διατί δὲν ἀποδεικνύετε τὴν πρὸς τὸν Τζάρον ἀφοσίωσίν σας, βεβαιούντες αὐτοὺς ὅτι ἡ πυρίτις, ἣν ἀνεκαλύψατε, προῦρίσκει, ἄλλο σκοπὸν, καὶ δὴ δι' αὐτὴν τὴν δόξαν τῆς πατρίδος σας;

— Ἦσοχάσατε, ἀγαπητέ μοι φίλε, καὶ καλλίτερον νὰ σιωπᾶτε ἀπήντησεν, ὁ γέρον μετὰ σταθερότητος, διότι ὁ,τι καὶ

ἂν εἴπωμεν ἀποβαίνει μάταιον. Περιπλάκην εἰς τὰ δίκτυα καταχθονίου σκευωρίας, καὶ ἂν δὲν ἀπατώμαι, αἰσθάνομαι τὰς συνεπείας· εἶμαι χαμένος.

— Ὁ Τζάρος εἶναι δίκαιος καὶ θὰ σὰς σώσω, ἀνέκραξεν ὁ Γοντράν.

— Ἀδύνατον· δὲν γνωρίζετε τὴν Ῥωσσίαν τὸν ἡπάτησαν τετέλεστα; Ἐνθυμήθητε, ὅτι σὰς ἐλιγον χθὲς, φοβοῦμαι τοὺς προδότας, τοὺς κατασκόπους, καὶ σὰς ἐφαίνοντο παρὰδοχοὶ αἱ προφυλάξεις μας. Ἴδου αὐτὸ λοιπὸν.

Καὶ σφίγγων τὰς χεῖρας τοῦ κόμητος.

— Ὑγιαίνετε, τῷ λέγει, ἴσως δὲν σὰς ἐπανίδω πλέον ὄγιαινοίτε καὶ οἰαδῆποτε τύχη μὲ ἀναμείνει, θὰ τὴν ὑποστῶ ἀγογγύστως, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι θὰ μοὶ ὀρκισθῆτε, ὅτι θὰ προστατεύσητε τὴν Σελήνην, τὴν κόρην μου, ἣτις ἤδη θὰ μείνῃ ἄνευ πατρός, ἄνευ προστάτου.

Συγκεκρινημένος δὲ μέχρι δακρύων ἰσθίωσεν καὶ δάκρυ ἐφάνη κυλιόμενον ἀπὸ τοῦ ἔκρου τοῦ ὀφθαλμοῦ.

— Εἰς ὃ,τι ἔχω ἱερώτερον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀπεκρίθη ἐπίσης συγκεκρινημένος ὁ κόμης, σὰς ὀμνῶ ὅτι θὰ ἀγαπῶ τὴν Σελήνην, θὰ τὴν ὑπολήπτομαι, θὰ τὴν προστατεύω καὶ θὰ προσπαθήσωμεν ἡμῶς νὰ σὰς σώσωμεν διὰ παντός μέσου ἐκ τῆς θεινῆς αὐτῆς θέσεώς σας.

Ἀφ' οὗ δὲ ἠσπιάσθησαν ἀλλήλους, ὁ κόμης ἀπεσῶρθη βιαιῶς ἐκείθεν καὶ διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Σελήνης, ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις περιέμενεν ἐν τῷ διαδρόμῳ κλαίων καὶ ὀδυρόμενος.

Ἡ Σελήνη, καθήμενη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ τὸ πρόσωπον ἔχουσα κεκαλυμμένον διὰ τῶν χειρῶν τῆς ἐκλαίεν ὡς παιδίον. Ἀμα δὲ τῷ ἀνοίγεται τῆς θύρας, ἐγείρασα τὴν κεφαλὴν καὶ παρατηρήσασα τὸν κόμητα.

— Ὁ πατὴρ μου! ἀνεφώνησεν, ὁ πατὴρ μου; — Φεῦ! δεσποινίς, ἐγένετο θῆμα φοβερᾶς σκευωρίας· εἶνε φυλακισμένος, ὡς καὶ ὑμεῖς. Ὡς παρατήρησα δὲ, δὲν δύνασθε νὰ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν. Ὅλη ἡ οἰκία φύλάττεται ὑπὸ στρατιωτῶν.

— Μὰ εἶναι συκοφαντία! εἶναι ἀτιμία! ἀνέκραξεν ἡ Σελήνη· καὶ δὲν θὰ μὲ ἀφήσουν νὰ ἴδω τὸν πατέρα μου, νὰ τὸν ἀσπασθῶ;

Ὁ Γοντράν ὕψωσε τοὺς ὤμους.

— Φεῦ! ὅλα ἤδη πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν! τίς οἶδε ποῦ θὰ καταλήξῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ ἦλθον ἐδῶ, δεσποινίς, διὰ νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι εἶμαι ἀφοσιωμένος εἰς ὑμᾶς καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ πράξω, ὅ,τι θέλετε, ὅ,τι διατάξητε.

— Νὰ σώσητε τὸν πατέρα μου, νὰ σώσητε τὸν πατέρα μου, ἀνεφώνησεν ἡ Σελήνη.

— Θὰ ζητήσω διὰ τῆς πρεσβείας μου, δεσποινίς, νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν Τζάρον καὶ ἂν ἀποτύχω εἰς τὴν πρῶτην μου ἀπόπειραν, θὰ ζητήσω καὶ ἐκ δευτέρου νὰ παρουσιασθῶ εἰς αὐτόν, ὅτε θὰ μὲ συνοδεύσητε καὶ ὑμεῖς. Αἱ δεήσεις ὑμῶν καὶ τὰ δάκρυα ἴσως συγκινήσωσι τὸν Τζάρον.

— Καὶ διὰ τί κατηγορεῖται ὁ πατὴρ μου;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὅπου ἡ θεῖα πρόνοια ἀποστέλλει τὴ Σελήνην τὸν Ἀλκίδην Φρικουλέ.

Μὴν εἶγεν ἤδη παρέλθει, καθ' ὃν ἡ Σελήνη ἐκυμαίνοτο διαδοχικῶς μεταξὺ ἰλπίδος καὶ ἀπελπίσας.

Ἄνευ δὲ τοῦ Γοντράν θ' ἀπέθνησκεν ἐκ λύπης πρὸς τὸν πατέρα τῆς.

— Ἐσπέραν τὰ νὰ, ὅτε ἠτομαζέτο ὁ κόμης νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του παρουσιάσθη αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς αἰφνιδίως.

— Τί εἶναι Βασιλεῦς; τῷ λέγει, τί κάμνει ἡ Σελήνη;

— Ἡ Σελήνη ἔχει καλῶς ἀπήντησεν οὗτος, ἀλλ' ὁ πατὴρ τῆς, ὁ δυστυχὴς πατὴρ τῆς κατεδικάσθη εἰς ἐξορίαν.

Ὁ κόμης ἐμείνεν ἐκπληκτος.

— Καὶ ἦλθον ἐσπευσμένως, ἐξήκολούθησεν ὁ Βασιλεὺς νὰ σὰς παρακαλέσω, ὅπως τὸ ἀγγεῖλητε ὑμῖς πρὸς τὴν κυρίαν μου, διότι φοβοῦμαι μήπως πάθῃ ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ὀλίψεως.

— Καλὰ ἔκαμες, ὑπέλαβεν ὁ κόμης, τρέχω ἀμέσως πλησίον τῆς.

Ἐνῶ δὲ ἐξήρχετο συναντᾶται μὲ ἄτομον

τι, γνωστὸν ἤδη αὐτῷ πρὸ καιροῦ, μὲ πρόσωπον στρογγύλον, ὅπερ ἐφώτιζον δύο μικροὶ ζωηροὶ ὀφθαλμοί, μὲ χεῖλην ἰσχυρὰ ὡς διὰ μαχαίρας εἰς τὸ μέσον, ζωηρῶς ἐρυθρὰ καὶ μὲ κόμην ἀγρίαν καὶ ἀκανόνιστον, ὡσεὶ οὐδέποτε νὰ ἐπεμελεῖτο αὐτῆς. Φυσικῶς δὲ ὁ ἄνθρωπος οὐτοσφαινετο εἰς ἄκρον δυσειδῆς, ἀλλ' ἐν ταῦτ' ἴαν συμπαθῆς καὶ ἐκτάκτου νοσημοσύνης, ὡς ἰδονατὰ τις νὰ διαγνώσῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕψηλῳ καὶ πλατεῖος αὐτοῦ μετώπου.

— Θεέ μου! ἀνεφώνησεν ὁ Γοντράν παρατηρῶν αὐτὸν ἐπισταμίνως, ὁ Φρικουλέ! πῶς εὐρέθησεν ἐδῶ;

— Μπα, ὁ Γοντράν! ἀνέκραξεν ὁ Ἀλκίδης ἄνευ μολίς ἀντήλλαξαν τὰ πρῶτα βλέμματα. Ἐγὼ εἶμαι διαβατικὸς, διότι αὐριον ἀναχωρῶ ἤδη διὰ τὸ Νέρτχινσκ, ὅπου διω-

Ὁ Ἀλκίδης Φρικουλέ

ρίσθην μηχανικός και διευθυντής της εκμεταλλεύσεως μεταλλείου τινός. Και σὺ πῶς ἰδῶ; σὲ βλέπω πολὺ ἔμφροντιν και στενοχωρημένον· τί ἔχεις;

— Ἄ! μὴ ἐρωτᾷς· καλῶς τὸ ἐνόησας, φίλε μου· δυστύχημά τι μοὶ συμβαίνει.

— Δυστύχημα! ἐπανελάβην ὁ Φρικουλέ μετ' ἀπορίας. Ὁ Γοντράν διηγήθη ἐν ὀλίγοις τῷ φίλῳ του τὰ συμβαίνοντα τῷ Ὀσιπῳ.

— Ναι, γνωρίζω ἤδη τὴν ἱστορίαν αὐτὴν, ἥτις ἔκαμε πολλὸν κρότον ἐν Παρισίοις, ὅπου πολὺ ἐκτιμᾶται ὁ σοφὸς γέρον. Ἡ σύλληψις του συνεκίνησε τὸν ἐκείσε ἐπιστημονικὸν κόσμον, εἶπεν ὁ Φρικουλέ.

Τότε ὁ κόμης διηγήθη τούτῳ ὅλας τρέμων και ἐν συγκινήσει και τὸν πρὸς τὴν Σελήνην σφοδρὸν ἐρωτᾶ του ὅστις ἐδέσμευσεν ἤδη αὐτὸν τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὸν κατινῶσῃ.

Ὁ Φρικουλέ ἀκροῶμενος ταῦτα ἰδεῖνκε ζωντὰ σημεῖα ἀποδοκιμασίας και στενοχωρίας.

— Μά, τέλος πάντων, εἶπε τέλος τῷ φίλῳ του, ἐὰν ἐθεῖσε γυναῖκα εἰς τὸν νοῦν σου, ἀναπορεύτως πρέπει νὰ περιμένῃς ὅλα τὰ δυστυχήματα νὰ πέσουν εἰς τὴν κεφαλὴν σου.

Χωρὶς νὰ δώσῃ μεγάλην προσοχὴν εἰς ταῦτα ὁ Γοντράν και θέλων νὰ συντομίσῃ τὴν ὁμιλίαν του ἐξηκολούθησε·

— Ἀπεφάσισα φίλε μου, νὰ στεφανωθῶ τὴν γυναῖκα αὐτὴν· τὸ ἀπεφάσισα ὀριστικῶς.

— Σὲ λυποῦμαι, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ, βαθῶς αἰσθανόμενος τὴν πρᾶξιν τοῦ φίλου του· σὲ λυποῦμαι, διότι θὰ δυστυχήσῃς οἰκτρῶς. Δὲν γνωρίζεις ὅτι, ὅστις ἀνακατεῖται μετ' ἀπορίας...

— Ὁχι, ἀδελφεῖ πάντοτε ὁ ἴδιος εἶσαι· αἰωνίως ἀποστρέφεται τὰς γυναῖκας.

— Καὶ θὰ τὰς ἀποστρέφομαι μέχρι θανάτου!

— Καὶ ἐν τούτοις θὰ πέσῃς και σὺ εἰς τὰ δικτῶά των.

Κάποια θὰ σὲ συγκινήσῃ.

— Μοῦ προξενεῖς φρίκην ὄντως ὁμιλῶν, φίλε μου, και ἂν ἐξακολουθῆς, θὰ φύγω ἀπὸ τὴν ἀηδιαν, ἣν μοὶ προξενεῖς.

Καὶ μετὰ μικρὰν σιωπὴν.

— Καὶ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἠρώτησεν.

— Τὸ τέλος τῆς ἱστορίας εἶναι, ὅτι ὁ Ὀσιπῳ στέλλεται εἰς Σιβηρίαν, ὡς ἐνοχὸς ἐσχάτης προδοσίας, ὡς μηδενιστής.

— Διάβολε! ἡ Σιβηρία εἶναι αὐτὸς ὁ θάνατος, εἶπεν ὁ Φρικουλέ. Ἄν δὲ τοῦλάχιστον ἐστέλλετο εἰς τὸ μεταλλεῖον, τὸ ὅποιον θὰ διευθῶν ἴγῳ.

— Τίς οἶδε· νομιζῶ ὅτι θὰ τὸν σταίλουν εἰς τὴν Αἰκατερινούπολιν.

Καὶ ἐν ᾧ οὕτω συνωμίλουν και ἐβιάζον ὁ Γοντράν ἐστάματῃς πρὸ τῆς θύρας οἰκίας τινός.

— Τί ἰδῶ κατοικεῖς; ἠρώτησεν ὁ Φρικουλέ.

— Ὁχι, ἰδῶ κατοικεῖ ἡ Σελήνη. Σὲ παρακαλῶ ἀνάμεινόν με ὀλίγον, διότι ἔχω νὰ τῇ ἀνακοινώσω τὴν ἀπόφασιν. Πιστεύω νὰ μοὺ κάμῃς τὴν χάριν νὰ μὴ με ἐγκαταλείψῃς τόσον ταχέως και εἰς τόσον κρίσιμον στιγμὴν, ἄλλως τε ἴσως λάβω ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σου.

— Καλῶς· θὰ περιπατῶ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἀναμείνων σε, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ.

— Ὁ Γοντράν τότε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν και μόλις ἠκούσθησαν τὰ πρῶτα βήματά του, ἡ Σελήνη ἐπευσεν εἰς συνάντησίν του μετὰ τὰς χεῖρας τεταμένας, τὸ πρόσωπον ὠχρὸν και λιαν καταβεβλημένην. Ἐφερε μαύρην ἐσθῆτα και ἐφαίνετο συμπαθητικώτατη και μᾶλλον ὠραία.

— Τί νέα ἔχετε σήμερον; ἦτο ἡ πρώτη ἐρώτησις της, παρατηρούσης αὐτὸν ἐπισταμένως, ὥστε ἤθελε νὰ προμαντεύσῃ τὴν ἀπάντησιν.

Ὁ κόμης χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ και κρατῶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀνάκλιτρον, καθήσας παρ' αὐτῆς.

Συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς σιωπῆς.

— Κακὴν εἶδῃσιν μοῦ φέρετε, εἶπεν αὐτῷ. Ὁ κόμης σιωπηλῶς και μὴ τολμῶν νὰ ἐκτομίσῃ τὴν λέξιν ἐνευσε καταφατικῶς.

— Ἄχ! θεέ μου, ἀνεφώνησεν αὐτῇ. Καὶ θλιβερῶς κλίνουσα τὴν κεφαλὴν μετὰ τὰ βλέφαρα κεκλεισμένα και τὰ χεῖλη συνεσταλμένα, ἐστήριξε ταύτην ἐπὶ τοῦ κόμης.

— Σελήνη ἐμορμύρισε ὁ Γοντράν.

Ἡ νεῆσις ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν ὀλίγον και ῥίπτουσα βλέμμα ὕψρον ἐπὶ τοῦ κόμης·

— Λοιπὸν, τὸν κατεδικάσαν; εἶπεν.

— Ναι, ἀπήντησεν ὁ κόμης.

— Οἱ ἄθλιοι!

Καὶ μετ' ὀλίγον:

— Ἄλλὰ ὁ Τζάρος εἶναι δίκαιος... εἶναι καλός... θὰ δώσῃ δικαιοσύνην, ἐξηκολούθησε. Θὰ με συνοδεύσῃτε, ὡς μοὶ ὑπεσχίθητε, και θὰ πέσω εἰς τοὺς πόδας του νὰ τὸν παρακαλέσω.

Ὁ κόμης εἰσώπησε και ἡ νεῆσις ἐνόησεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἰλπίς ἐν τοιούτῳ διαβήματι.

Τότε ἡ σοβαρῆτις ἄλλῃ τῆς καταστάσεως ἐβάρυνεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της και ἀντιληφθεῖσα τὴν θέσιν της.

— Θὰ τὸν θανατώσῃς! θὰ τὸν θανατώσῃς, ἀνεκράξεν ἐκτός ἑαυτῆς γενομένη.

— Ὁχι! ἀπήντησεν ὁ Γοντράν, κατεδικάσθη εἰς ἐξορίαν.

— Ἄ! εἰς ἐξορίαν ἐπανελάβην αὐτῇ, και ἀκτίς ἰλπίδος διήλθε τοῦ μετώπου της.

— Τότε, ἐξηκολούθησε, δὲν δύναμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας του;

— Δυστυχῶς ὀχι, ἀπήντησεν ὁ Γοντράν, διότι αὐριον τὴν πρῶταν ὁ πατὴρ σας μεταφέρεται εἰς Μόσχαν, και ἐκείθεν εἰς Αἰκατερινούπολιν.

Ἡ νεῆσις ἐκινήθη ἀπελπιστικῶς.

— Ὁ πατὴρ μου, εἶπεν, κατεδικάσθη ἤδη εἰς τὰ κάτεργα, ὡς κακούργος, ὡς ληστής, ὡς δολοφόνος! Θεέ μου! εἶναι λοιπὸν τούτο ἀληθές! ἄχ! οἱ ἄθλιοι!...

Καὶ εἰσώπησε καταβληθεῖσα ὑπὸ σφοδρατῆς λύπης.

Μετ' ὀλίγον δὲ ἔγειρουσα τὴν κεφαλὴν.

— Ἄλλὰ θὰ προσπαθήσωμεν τοῦλάχιστον νὰ τὸν σώσωμεν· δὲν ἔχει οὕτως; εἶπε τῷ Γοντράν.

— Ἄλλὰ πῶς; δεσποινίς, ἠρώτησεν ὁ Φλαμμερμόν· εἶνε τούτο δυνατόν;

Ἡ Σελήνη ἐγερθεῖσα, ἐκρυσσε ζωντῶς τὸν πόδα της ἐπὶ τοῦ ἰδάφους.

— Ἐνόμιζον, εἶπεν, ὅτι ἡ λέξις ἀδύνατον δὲν εἶναι γαλλικὴ! Ὁπισθοδρομεῖτε, λοιπὸν;

— Ἄ! ὀχι, ποτέ, ἀλλ' ἐνόμιζον ὅτι παρεμβάλλονται ἀναριθμητὰ ἐμπόδια εἰς τὰς ἐνεργείας μας. Ἐν πρώτοις πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς Σιβηρίαν, πᾶσα ἀπόδρασις καθ' ὅδον εἶναι ἀδύνατος.

Ἡ Σελήνη ἀπεδέχθη τούτο διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς. Αἰφνης ὁμοῦς ὁ κόμης ἠγέρθη ὡς νὰ τῷ ἐπῆλθε καλὴ τις ἰδέα.

— Τυχαιῶς σήμερον, δεσποινίς, εἶπε συνήντησα ἐνταῦθα παλαιὸν τινα φίλον μου, νέον γάλλον πολυμαθὴ και εὐφυῆ, ὅστις δύναται νὰ μᾶς συνδράμῃ διὰ τῶν γνώσεών του. Μάλιστα ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἀτύχημα τοῦ πατρός σας. Μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω;

— Εὐχαρίστως, ἀπήντησεν ἡ Σελήνη, ἀφοῦ διατελεῖ και φίλος σας· ποῦ εἶναι;

— Τὸν συνήντησα, ἐνῶ ἤρχομην ἰδῶ και τὸν παρεκάλεσα νὰ με ἀναμείνῃ κάτω. Ἐπιτρέψατέ μοι δεσποινίς.

— Καὶ ἐν ταύτῳ ἐγερθεῖς ὁ Γοντράν ἐξῆλθε και μετ' ὀλίγον ἐπανελάβην συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ΦΙΛΗΣ

Ἐγραψα τὰς λέξεις ταύτας εἰς ἄπλοῦν φύλλον λευκόν, πλὴν φιλίαν ὑποκρίπτουν κ' ἀσθημα μοναδικόν.

Εἰς ἀντάλλαγμα δὲ ταύτης τῆς ἐνθέμου μου φιλίας ἀπαιτῶ τοὺς στίχους τούτους ν' ἀναγνώσῃς ἐκ καρδίας.

Καὶ ἂν φύγω μακρὰ σου, ἂν ἡ μοῖρα μᾶς χωρίσῃ, δι' αὐτῶν τῶν στίχων ἴσως ἡ φιλία μας θὰ ζήσῃ!

Ναί! τὸ βλέμμα σου ὅπουταν ἐπ' αὐτῶν πίπτει τυχαίως, και τὴν γράψασαν τοὺς στίχους θὰ ἀναπολήσῃς βεβαίως!

Ἄν δὲν ἔχωσι πομπῶδεις και μεγάλας φράσεις, ὅμως εἶν' εἰλικρινούς ἀγάπης και ἄγνός καρδίας στόνος!

Τοῖς ἀξίζει, πιστευσέ με, νὰ τοὺς βρέξῃς μ' ἕνα δάκρυ και νὰ τοὺς φυλάξῃς πάντα 'στῆς καρδίας σου μὴν ἄκρη.

Πλὴν ἄλλοίμονον! ἡ μοῖσα, κ' ἡ φιλία ποῦ με φέρει! ἐγώιστριαν με κάμνει και ζητεῖ χωρὶς νὰ ἔξηρ!

ἴσως εἰς τὸ λεύκωμά σου μένουσι λησμονημένοι, μακρὰ ἀπὸ τῆς μνήμης και ἀπὸ τὴν καρδιά σου ξένοι!

Ἄλλὰ ὀχι! ὁ κακός μου αὐτός στίχος ο' ἀδικεῖ, ἡ ὠραία σου καρδία, πῶποτε δὲν λησμονεῖ!

Τί ἀνόγη ποῦ εἶνε ἡ καρδιά ποῦ ἀγαπάει! μία λέει, μιά ἐλέγει κλαίει μιά, και μιά γελᾷ!

*Ἐρ Πάτρας

Μαρία Θ. Χρύση

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ὁ πατὴρ της. — Παιδί μου, ἡ κόρη μου δὲν θὰ γείνη ποτέ ἰδική σου...

Ἐκεῖνος. — Κύριέ μου, δὲν τὴν θέλω νὰ γείνη κόρη μου· τὴν θέλω γιὰ γυναῖκά μου.

Γραῖα (πνευστιῶσα). — Πότε φύγει τὸ τραῖνο; Σιδηροδρ. ὑπάλληλ. — Σὲ δύο ὥραις και 40 λεπτά. Ἡ γραῖα (ἀνακουφισθεῖσα). — Τί χαρὰ ποῦ δὲν ἄργησα.

Ἡ δεσποινίς Μαρίκα δὲν εἶναι και ἄσχημος πολὺ. Ἐν τούτοις ἔχει και κάτι ἀφηρημάδας ποῦ τὴν βλάπτουν. Προχθὲς σὲ μιὰ συναναστροφῇ ὁ οἰκοδεσπότης τὴν συνίστα εἰς γνωστὸν δημοσιογράφον.

— Ἐπιτρέψατέ μοι, δεσποινίς, νὰ σᾶς συστήσω τὸν δημοσιογράφον κ. Σικροῦπον, ὅστις γράφει τοσοῦτον λαμπρὰ.

— Μπᾶ, δὲν ἤξευρον ὅτι γράφουσι τὰς ἐφημερίδας. Ὅλαί αἱ ἐφημερίδες, ὅσας ἔχω ἀναγνώσει, εἶναι τυπωμένα...

Τὰ σχέδια τοῦ οἰκοδεσπότη ἔματαιώθησαν.

Ἄστυφύλαξ νυκτοσκοπὸς παρετήρησέν τινα ἰσάμενον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν και προσπαθοῦντα ν' ἀνοίξῃ τὰς θύρας.

Τὸν συνέλαβεν ἐκ τοῦ τραχήλου και εἶπε.

— Τί κάνεις αὐτοῦ βρέ;

— Ἐγώ! κύριε ἀστυφύλακα δὲν ἔκανα τίποτε κακό. Νὰ, βλέπεις... βρήκα 'στὸ δρόμο τούτο τὸ κλειδί και δοκιμάζω εἰς τῆς πόρτας, γιὰ νὰ εὐρῶ ποιανοῦ εἶναι και νὰ τοῦ δώσω.

Γουίλχης

ΤΗ ΕΡΑΤΕΙΝΗ ΚΟΡΗ

B. B.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Βλέπεις ἡ φύσις πῶς γελᾷ;
πῶς χαίρονται τὰ ἄνθη τὰ εὐώδη,
ὅταν τὸ μάγον ὄμμα σου πλανᾷς
'ς τὰ μέρη τοῦ Κάϊρον τὰ ἀνθώδη;

Ἀτένισόν μας λέγουσι και ἡμᾶς
οἱ κνανοὶ τοῦ οὐρανοῦ οἱ θόλοιοι,
ἰδέ, ἰδέ μας κόρη Ἰλαρά,
τὸ φωτοβόλον βλέμμα σου θαμβώνει!

Σὲ προσκαλεῖ ἡ νύξ ἀστροφεγγής,
ἔξω νὰ ἐβγῆς γιὰ νὰ σὲ θαυμάσῃ,
ὡ ἔβγα κόρη ἔξω, μὴν ἄργεις,
ὡ ἔβγα και τὸ πᾶν θὰ μειδιάσῃ.

Ἰδὲ ἡ ἀθρα ἐλαφρὰ ὡς ἡ προῆ,
τὴν θεοσεσίαν σου μορφὴν διπίπτει,
ὡς καλλικέλαδον ποῦλλ' ἐκεῖ
μετὰ τὸ γλυκὺ του ὄμμα σὲ κοιμίζει.

Λευκὴ ἡ ψυχὴ σου εἶνε και ἄγνη
και εἰς τὴν μορφὴν σου φαίνεται ἡ ἀθροία·
ὁ ποῦς σου πάντα τὸ καλὸν ποθεῖ
και μισρὰν εὐρίσκει τὴν κενίαν.

Ἰδὲ και τὴν μαρμαίρουσαν ἀγρὴν
μυρίπνοον γελαστὴ σὲ χαϊρετίζει,
και εἰς τὴν ὠραίαν της ἀναλαμπὴν
τὰς χαριτάς σου βλαστικῶς εἰκονίζει.

Κῦμα φωτὸς ἀπλέτου θὰ χυθῇ
'ς τοὺς ὤμους σου βταν ὀφθῆ ἡ κόμη,
και αὐτὴ ἡ λάμπουσα σελήνη μετὰ ὀργὴν
και σύννεφα θέλει κρυβθῆ σκιάδῃ.

Ἡ δὲ ψυχὴ μου, κόρη ἐρατεινὴ,
περὶ συχνὰ 'ς τὸ Κάϊρον σιμά σου
γιατὶ κί' ἂν εἶμαι μακρὰ τῆς Ἀττικῆς
βλέπω αὐτὴν 'ς τὴν κνανὴν ἑμμάτιά σου.

Ἐν Μανσοῦρα Φεβρουαρίῳ 1895

*Ἀρτεμὶς Ζουρβόφκη

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

40. Αίνιγμα

1. Είμαι ήρωας τῶν ἀρχαίων.
2. Κ' ἐγὼ ήρωίς ἐξ ἴσου τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νέων.
3. Δὲν ἐθάβην σῶς εἶμαι.
4. Ἐμὲ πάλιν θά μὲ ἴδης μέσα σ' ἀριθμοὺς νὰ κεῖμαι.
5. Εἶμαι ζῶν καὶ μὲ ζεύρεις
6. Κ' ἐγὼ γράμμα τ' ἀλφabethου, ζήτησάν με 'κεῖ νὰ μ' εὔρης.

41. Αίνιγμα

Σπουδαῖος εἶμαι ποιητῆς ἀρίστων ποιημάτων,
Εἰς γλῶσσαν ἔγραφα γνωστὴν ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων,
'Ἄλλ' ὅμως ἂν τὸν τράχηλον μοῦ κόψης τί θὰ γείνω;
Ποῶς δὲν θὰ μεταβληθῶ, ὁ ἴδιος θὰ μείνω!

42. Αίνιγμα

'Ἄν τὸ πρῶτόν μου δὲν ἔχης ἄνθρωπος σωστός δὲν εἶσαι
Τώρα λάβε δις τὸ πρῶτον κ' ἐν φωνῆν μέσα κλείσε,
Καὶ ὡς δεύτερον θὰ ἔχης, ὅ,τι νῆσαι δὲν σ' ἀρέσει.
Τρίτη ἔρχεται μιὰ νήσος τῆς Ἑλλάδος μας 'στὴ μέση
'Ἐπειτα τετάρτη θέσιν ἔχει εἰς πεσσὸς κομμένος
Καὶ τὸ πέμπτον, "Ω! μ' αὐτὸ δὲ εἶμαι περικυκλωμένος.

43 Αίνιγμα

Τῶν ποιητῶν ἡ κεφαλὴ εἶμαι; θὰ μὲ ἤξεύρης.
Τὸ πρῶτόν μου ἀφαίρεσον κ' εὐκόλως θὰ νὰ εὔρης
Ἐν μέρος, ἔπερ ἐπὶ σου 'στὰ κάτω ἄκρα κεῖται
εὐκόλον τοῦτο προσοχὴ ὀλίγον ἀπαιτεῖται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Α. Μ. Ἐρίερόμ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἡμερολόγια σὰς ἀπεστει-
λαμεν καὶ ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Δ. καὶ
Μ. Σουακίμ. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. —
Ν. Ι. Β. Νάτορ. Ἀπεστείλαμεν ἔτιρα ἡμερολόγια. Παρακαλοῦμεν
ἐνεργῆσαι δέοντα. — Σ. Γ. Σ. Βαρώσια. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ
1ης Ἰανουαρίου. Στείλατε συνδρομὴν σας. — Α. Α. Ἀργουόλιον.
'Ενεγράψαμεν νέους συνδρομητὰς καὶ σὰς ἀπητητήσαμεν. Ἀναμένο-
μεν νεωτέραν σας. — Ι. Κ. Ἰον. Συνδρομητὰς ἐνεγράψαμεν Εὐχα-
ριστοῦμεν. Σὰς ἀπητητήσαμεν. Περὶ προβιβασιμῶν οὐδὲ λόγος γίνε-
ται ἐπὶ τοῦ παρόντος. — Ε. Κ. Μύκονορ. Λύσεις καὶ πονημάτων
ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς καὶ ἔχετε ἐν μέρει δίκαιον. Ἀναμένομεν
νεωτέραν σας. — Π. Π. Σηροχώριον. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπε-
στείλαμεν ἀποδείξιν. Ἀναμένομεν συνδρομὴν καὶ συνδρομητὰς. —
Ι. Β. Βέτι-Σούεφ. Ἐπιστολὴ καὶ τοκομερίδια ἐλήφθησαν. Εὐχαρι-
στοῦμεν πολὺ. — Σ. Α. Κ. Degrouth. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων
ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Β. Μ. Σεμπρεκίτ. Ἐπιστολὴ
μετὰ περιχομένων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Κ. Σ. Δράμια.
'Ἐκχυθευθέντα δῶρα ἀπεστάλησαν ὑμῖν ταχυδρομικῶς Ἀναμένομεν
νεωτέραν σας μετὰ ἐμβάσματος. Σὰς ἐγράψαμεν χρυσοδέτους τόμους θὰ
ἔχητε προσεχῶς. — Ν. Π. Μουτλήνηρ. Ἐπιστολὴ καὶ διατριβὴ καὶ
χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν προσεχῶς γράφομεν. — Ν. Π.
Λισσόν. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

143 — Ὁδὸς Ἐρμοῦ — 143

Μεταξὺ Καπνικαρέας καὶ Ὁραίας Ἑλλάδος

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Τσαμη, τὸ τόσον ἐπαξίως
τῆ φιλοκαλίᾳ ἀφιερωμένον, εὐρίσκονται ὠρολόγια ἐκ τῶν
μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ
τῆς στερεότητος καὶ ἀκρίβειας τῶν ὁποίων ἀρκεῖ μόνον ἡ
ἐγγύησις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἔργασια ἱφάμιλλος τῆ εὐ-
ρωπαϊκῆ. Ἐγγύησις αὐτῆς καὶ στερεότης.

Οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθωσιν ἴσως ἀν βίβαιοι, ὅτι εὐχα-
ριστηθήσονται διὰ τὴν στερεότητα κομψότητα, τὸ μέτριον
τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πάσης παραγγε-
λιας τῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗΣ

39 — Ὁδὸς Σταδίου — 39

'Αντικρὺ Ἀρσακείου.

Εἰδικὸς διὰ δέσμιον ἐπιστημονικῶν βιβλίων
καὶ ὀλοκλήρων βιβλιοθηκῶν κατ' ἀποκοπὴν

Δι' ἐκτυπώσεις ἐπισκεπτηρίων, ἐπικεφαλίδων,
ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων καὶ παισιώσεις εἰκόνων

Γίνεται χρῆσις δευμάτων ἀρίστων πάντων τῶν εἰδῶν.

Πέμψατε τὰ βιβλία σας εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν φιλοβιβλίων
'Ὁδὸς Σταδίου 39

ΕΞΕΔΟΘΗ

ἹΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΝΔΕΛΣΩΝΟΣ ΒΑΡΘΟΛΔΗ

Μετὰ προεισαγωγῆς

Μετὰφρασις, Η. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἀκριβεστάτη αὕτη ἱστορία πασῶν τῶν περὶ
τῆς Ἑλλαν. ἐπαναστάσεως συγγραμμάτων ἐξεδόθη τὸ
τρίτον ἥδη ἐν δυοὶ μεγάλοις τόμοις μετ' ἑκατὸν
εἰκόνων ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου ἐκδότου κ. Ἀνα-
στασίου Δ. Φέξη, τιμᾶται δὲ ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ
ἀντὶ δραχ. 10, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ἀντὶ φρ. χρ. 8.
Τὸ ἔργον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρ. τελῶν
τῷ ἀποστέλλοντι τὸ ἀνωτέρω ἀντίτιμον πρὸς τὸν
κ. Α. Δ. Φέξην εἰς Ἀθήνας, ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 182.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

Α. ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

103 — Ὁδὸς Αἰόλου — 103

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΔΙΟΡΘΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ

ΔΙ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

Ταχύτης, ἀκρίβεια, στερεότης, εὐθύνη

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν
τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡς καὶ οἱ μὴ ἀποστελλαν-
τες ἐτι τὴν τοῦ τρέχοντος, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἐμβά-
σωσι τὰ ὀφειλόμενα ἡμῖν ταχέως, διότι εὐρισκόμεθα
πρὸ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς
διεκπεραιώσεως τοῦ φύλλου καὶ τὴν τάξιν τοῦ οἰκο-
νομικοῦ μέρους νὰ διακόψωμεν αὐτοῖς τὴν περαιτέρω
ἀποστολὴν τῶν φύλλων τῆς «Φύσεως».

'Η Διεύθυνσις

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΩΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ